

Sygn. akt IV Ka 377/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Bydlowska

Protokolant Anna Kołodziej - Bąk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Adama Wróblewskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013r.

sprawy D. L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 60 ust. 1 ustawy "o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009r.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 5 sierpnia 2013r. sygn. akt II K 631/13

Na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż czyn zarzucany oskarżonemu wyczerpuje znamiona występku z art. 60 § 1 a ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych (tj. Dz. U. 2013r. poz. 611).

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję.

Sygn. akt IV Ka 377/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2013r. w sprawie II K 631/13 Sąd Rejonowy w Kaliszu uznał oskarżonego D. L. za winnego tego, że w dniu 3 sierpnia 2013 roku w K., w trakcie trwającej imprezy sportowej- meczu piłki nożnej wdarł się na teren Stadionu (...) bez wymaganego zezwolenia to jest czynu z art. 60 ust. 1 ustawy „ O bezpieczeństwie imprez masowych” z dnia 20 marca 2009 roku i za to na podstawie powołanego przepisu w związku z art. 34 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na rzecz społeczności lokalnej w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 3 sierpnia 2013r. do dnia 5 sierpnia 2013r. Na podstawie art. 66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009r. i art. 41b § 1 i 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową na okres 2 lat. Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych i zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego w całości na korzyść oskarżonego zarzucając:

1) obrazę prawa materialnego tj. art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych poprzez błędną interpretację znamienia czasownikowego „wdziera się” i przyjęcie, że wejście na teren Stadionu(...) w K. przez dziurę w płocie wypełnia znamiona wdarcia się w sytuacji, gdy wykładnia językowa tegoż przepisu prowadzi do wniosku, że znamiona wdarcia wypełnia sprawca, który przedostaje się na teren imprezy masowej wbrew wyraźnej woli organizatora;

2) obrazę prawa materialnego tj. art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych poprzez jego błędną interpretację przejawiającą się w przyjęciu, że znamiona przepisu wypełnia sprawca, który wdziera się na teren obiektu sportowego podczas gdy prawidłowa interpretacja przepisu wskazuje, że znamiona tegoż występkę wypełnia sprawca, który wdziera się na teren na którym rozgrywane są zawody sportowe.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kaliszu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest częściowo zasadna.

Na akceptację zasługuje zarzut obrazy prawa materialnego art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych poprzez błędną interpretację pojęcia „terenu, na którym rozgrywane są zawody sportowe”. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Cezarego Kąkola w komentarzu do art. 60 cyt. ustawy zakres zwrotu „teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe” winien być interpretowany wąsko. Tym samym obejmuje on tylko tę część obiektu, na którym rozgrywa się rywalizacja sportowa i na której nie powinni przebywać uczestnicy imprezy masowej. Pojęcie terenu lub obiektu, na którym rozgrywana jest impreza sportowa jest szerszym od opisanego wyżej pojęcia i obejmuje, np. sektor dla publiczności, stadion, inny budynek.

Sąd Odwoławczy nie podzielił natomiast argumentów apelacji kwestionujących ustalenie Sądu pierwszej instancji co do tego, że oskarżony wdarł się na teren obiektu sportowego.

Skarżący nie zakwestionował ustaleń Sądu co do zachowania oskarżonego, a jedynie fakt, że Sąd uznał owe działania za „wdarcie się na teren obiektu sportowego”. Tymczasem z ustaleń tych wynika, że wymieniony w czasie rozgrywanego meczu pomiędzy drużynami (...) – (...) wraz z grupą mężczyzn przez dziurę w ogrodzeniu wszedł na teren Stadionu (...) w K.. Grupa mężczyzn zmierzała w kierunku kibiców klubu (...), weszła na teren bocznej trybuny stadiony, wykrzykując zaczepne okrzyki. Oskarżony nie miał biletu ani zezwolenia na wejście na mecz.

Bez wątplenia istotnym dla oceny tego zachowania jest wola organizatora. Oczywistym jest, że wolą organizatora było, aby w imprezie masowej brały udział osoby, które miały zezwolenie na wejście na mecz i wykupiony bilet. Wolą organizatora nie było też tolerowanie awanturniczych zachowań grup osób, które na dodatek dostały się na teren obiektu co prawda przez dziurę w płocie, o której organizator wiedział, ale w celu wywołania zamieszek z kibicami (...)i zakłócenia imprezy sportowej. Wg M. Filara „wdarcie się” oznacza wejście wbrew wyrażonej woli uprawnionego. Jak wskazano, wolą uprawnionego nie było tolerowanie na terenie obiektu sportowego osób, które nie wykupiły biletu i nie posiadały stosownego zezwolenia.

Z tych powodów Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, iż czyn zarzucony oskarżonemu D. L. wyczerpał znamiona występkę z art. 60 § 1a cyt. ustawy, a to z uwagi na ustalenie, że oskarżony wdarł się na teren obiektu sportowego, a nie na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe.

Sąd natomiast nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy oskarżonego wyrażonego na rozprawie odwoławczej o warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Wobec wymienionego dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania karnego Sąd zastosował stosunkowo niedawno, bo 30.01.2013r. (wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu, sygn. akt II K 1157/12). Wyznaczono oskarżonemu

okres próby 1 roku. W okresie próby oskarżony zdecydował się na kolejne zachowanie naruszające porządek prawny. Należy wnioskować, że zastosowanie wobec niego tylko środka probacyjnego nie odniosło spodziewanego skutku.

Sąd I instancji zatem prawidłowo ustalił, iż należy wymierzyć oskarżonemu karę. Wybór rodzaju kary i jej rozmiar jest również prawidłowy. W stosunku do oskarżonego kara ma mieć walor wychowawczy i zdaje się, że kara ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele publiczne spełni oczekiwany cel.

Z tych względów orzeczono, jak w dyspozytywnej części wyroku.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję.